

مجموعه عکسهای: سعید جان‌بزرگی
سعید صادقی

علی فریدونی
ساسان مؤیدی
احمد ناطقی

جنگ ایران و عراق

هـوـالـنـامـهـيـ كـبـرـيـ

انتشارات صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران

تهران، خیابان استاد مطهری، تقاطع خیابان دکتر مفتح، ساختمان جامجم

چاپ اول: ۱۳۶۸

حروفچینی: لاینوترون انتشارات سروش

صفحه‌آرا: علی‌اصغر محتاج

ناظرچاپ: علیرضا جمشیدی

لیتوگرافی: مجتمع الکترونیک گرافیک (مگاپس)

این کتاب در پنج هزار نسخه در چاپخانه علامه طباطبائی چاپ و صحافی شد.

همه حقوق محفوظ است.

بهای: ۱۵۷۰ ریال

حلبچه (بهار ۱۳۶۷)

حلبچه، حکایت دیوین، غمنامه‌های فراموش نشدنی تاریخ
بشری است.

حلبچه، داستان قدیمی، خنجر از دست رفیقان خوردن است.
حلبچه، صحنه نبرد یک حکومت مسلح به تکنولوژی پیچیده با
مردم بی‌دفاع کشور خویش است، نبرد گاز خردل با سینه‌های
کودکان شیرخوار، نبرد گاز سیانور با قلهای مردان و
زنان بی‌سلاح، نبرد بمباکنهای با مادرانی که کودکان
دلنشیان را در آغوش خویش پنهان کرده‌اند یا مردانی که
بدنهایشان را سنگر همسرانشان ساخته‌اند.

حلبچه، سرزمین مظلومی که فریاد مظلومیتش را در حصار
جفرافیائیش درشکستند و استفاده مردمانش را با ابرهای
سیاه شیمیایی خفه کردند.

حلبچه، داستان سرزمین حاصلخیز سبز و گلهای رنگارنگ و
نغمه‌های شادی بود که بر سینه کشتزارهایش ایمان و محبت
رشد می‌کرد و در باستانهایش شکوفه‌های توحید باز می‌شد
و در گلستانهایش عطر گل محمدی می‌پیچید و در بادیه‌هایش
اشهد ان لا اله الا الله ... طنین می‌انداخت. و اینها همه از
دیدگاه بعثیان گناه نابخشودنی بود.

حلبچه، حکایت مردمان استواری است که از حق‌جویی و
حقیقت‌خواهی لحظه‌ای فارغ نشدن و در این مسیر هرگز
درنگ نخواهند کرد.

این کتاب، تصویر روشن فاجعه قتل عام شیمیایی مردم حلبچه
است که در تاریخ ۱۳۶۷ روز ۲۷ صورت گرفت و در حدود پنج
هزار شهید بر جای گذاشت.

حلبچه، بهار ۱۳۶۷ روایت واقع‌بینانه‌ای است که تنها
گوشه‌ای از صحنه نبرد عراق با مردم کشورش را
بازمی‌نمایاند.

حلبچه، بهار ۱۳۶۷ حکایت پژمرden انسان و کبوتر و شقایق
است در تندباد مسموم کینه، حکایت به خاک سپردن آرزو و
امید و عشق است در پشت میزهای مدرسه، حکایت مردن
بی‌صداست در باغچه کوچک خانه گرم صمیمیت و سرانجام
حکایت این سرزمین است در روزهای ۲۷ اسفند سال ۶۶.

سعید جان بزرگی ۳۵-۲۱-۱۱-۱۰-۹-۱

سید صادقی ۱۴-۱۵-۱۶-۱۷-۱۸-۱۹-۲۰-۳۶-۴۲

علي فريديوني - ٤٣ - ٤٤ - ٤٥ - ٤٦ - ٤٧ - ٤٨ - ٤٩ - ٥٠ - ٥١ - ٥٢ - ٥٣ - ٥٤

سازمان مؤبدی ۲-۴-۵-۶-۷-۸-۹-۱۰-۱۱-۱۲-۱۳-۱۴

۷۲ - ۷۱ - ۷۰ - ۶۹

احمد ناطقی -۸ -۱۳ -۱۲ -۳۷ = ۴۰

حلبچه (ربيع ١٩٨٨)

حلبچه، الحكاية العريقة لاحزان التاريخ البشري التي لا تنسى.

حلبچه، القصة القديمة لتلقي الطعن بالخنجر من الصديق.

حلبچه، ساحة صراع حكم مسلح بالเทคโนโลยيا المعقدة مع شعبيه
الاعزل.. صراع غاز الخردل مع صدور الاطفال الرُّضع.. صراع
السيانور مع القلوب النابضة للرجال و النساء العزَل.. صراع
الطائرات مع الامهات اللواتي اخفين اطفالهن في احضانهن،
او مع الرجال الذين جعلوا من اجسادهم حصوناً لزوجاتهم.

حلبچه، قصة الارض الخصبة والزهور الملونة والانغام العذبة
التي تنمو ايماناً ومحبة في صدور مزارعها، و تتفتح اوراداً
توحيدية في بساتينها، و تنشر عطوراً محمدية في رياضها، و
تردد اصداء (اشهد ان لا اله الا الله) في سهولها و وديانها... و
هذه كلها جرائم لا تغتفر في نظر البعث.

حلبچه، حكاية الرجال الصامدون الذين لم يتوقفوا لحظة عن
طلب الحق، ولن يتركوا هذا المسير ابداً.

هذا الكتاب

صورة واضحة لفاجعة (مجذرة حلبچه الكيميائية) التي ارتكبت
في ١٨/٣/١٩٨٨ والتي خلفت حوالي خمسة الاف شهيد.

حلبچه، ربيع ١٩٨٨ رواية حقيقة تصور جانباً من مسرح
معارك النظام في العراق مع ابناء شعبه.

حلبچه، ربيع ١٩٨٨ حكاية ذبول الانسان والحمام والشقائق
برياح الحقد المسمومة، حكاية دفن الامل والعشق خلف مقاعد
الدراسة، حكاية الموت الصامت في حدائق البيوت... و اخيراً،
حكاية هذه الارض في ربيع عام ١٩٨٨.

حلبچہ (موسم بھار ۱۹۸۸)

حلبچہ، تاریخ انسانی کا بھلایا نہ جانیوالا پرانا غم اورالمیہ ہے۔

حلبچہ، اپنے ہی دوستوں سے خنجر کھانے کی پرانی کھانی ہے۔

حلبچہ، ایک حکومت کی اپنے ہی بیدفاع عوام سے پیچیدہ تکنالوجی کیساتھ جنگ ہے۔ شیرخوار بچوں کے سینے سے مسترد گیس کی جنگ، نہیں مردوں اور عوتوں کے دھر کتے ہوئے دل سے ساناند گیس کی جنگ، ان ماون کیساتھ بمبائی اکا طیاروں کی جنگ، جنہوں نے اپنے جگر گوشوں کو اپنی آغوش میں چھوڑ کھا ہے۔ یا وہ لوگ کہ جنہوں نے خود کو اپنی عورتوں کا مورچہ بنایا رکھا ہے۔

حلبچہ وہ مظلوم سر زمین کے جسکی مظلومیت کی فریاد کو جغرافیائی حدود میں قید کر کرے اس کے لوگوں کی فریاد استغاثہ کا گلا کیمیائی گیس کے کالری بادل کے ذریعے گھونٹ دیا گیا۔ حلبچہ، سر سبز و شاداب اور گوناگون ورنگ پہلوں نیز خوتیبوں سے بھری سر زمین کی داستان تھا کہ جس کی لہلاتی کھیتی کے سینے پر ایمان و اخلاص اور محبت پروان چڑھ رہی تھی اور اس کے باغیچے سے توحید کے شکوفی کھلتی تھی اور اس کے گلستان میں گلب کے پہول کی خوبیوں مہکتی تھی اور اس کے صحراء میں صدائی اشہد ان لا الہ الا اللہ کی آواز گونجتی تھی اور یہ سب چیزوں بعثتوں کی نظمیں معاف نہ کیا جانیوالا گناہ تھا۔

حلبچہ، ان ثابت قدم انسانوں کی داستان ہے جو حق و حقیقت پسندی سے ایک لمبے کیلئے بھی غافل نہ ہوئے اور اس راہ میں ہرگز غفلت نہیں بر تینگی۔ یہ کتابچہ ۱۸ مارچ ۱۹۸۸ عیسوی کو حلبچہ کے عوام کے کیمیائی حملے کی منہ بولتی اور واضح تصویر ہر جس کے دوران تقریباً پانچ ہزار افراد شہید ہوئے، حلبچہ ۱۹۸۸ کا موسم بھار حقیقت پسندانہ حکایت ہے جو کہ عراق کے اپنے ملک کے عوام کیساتھ جنگ کے صرف ایک پہلو کو اجاگر کرتا ہے۔

حلبچہ ۱۹۸۸ عیسوی کا موسم بھار کیسے کی باد سوموں میں انسانوں، شقائق، اور کبوتروں کے پرمردہ ہوئے اسکولوں کی بینچوں کے پیچھے آرزوں، امیدوں، اور عشق کو سپرد خاک کرنے، صفا و صمیمت کے چھوٹے سے گھر کے باغیچے میں خاموش موت اور سرانجام اس سر زمین کی ۱۸ مارچ ۱۹۸۸ عیسوی کی داستان ہے۔

v-1

سازمان
کتابخانه

۲-۳

۱-۴

A

۵-۵

۹-۶

v-7

A-8

2

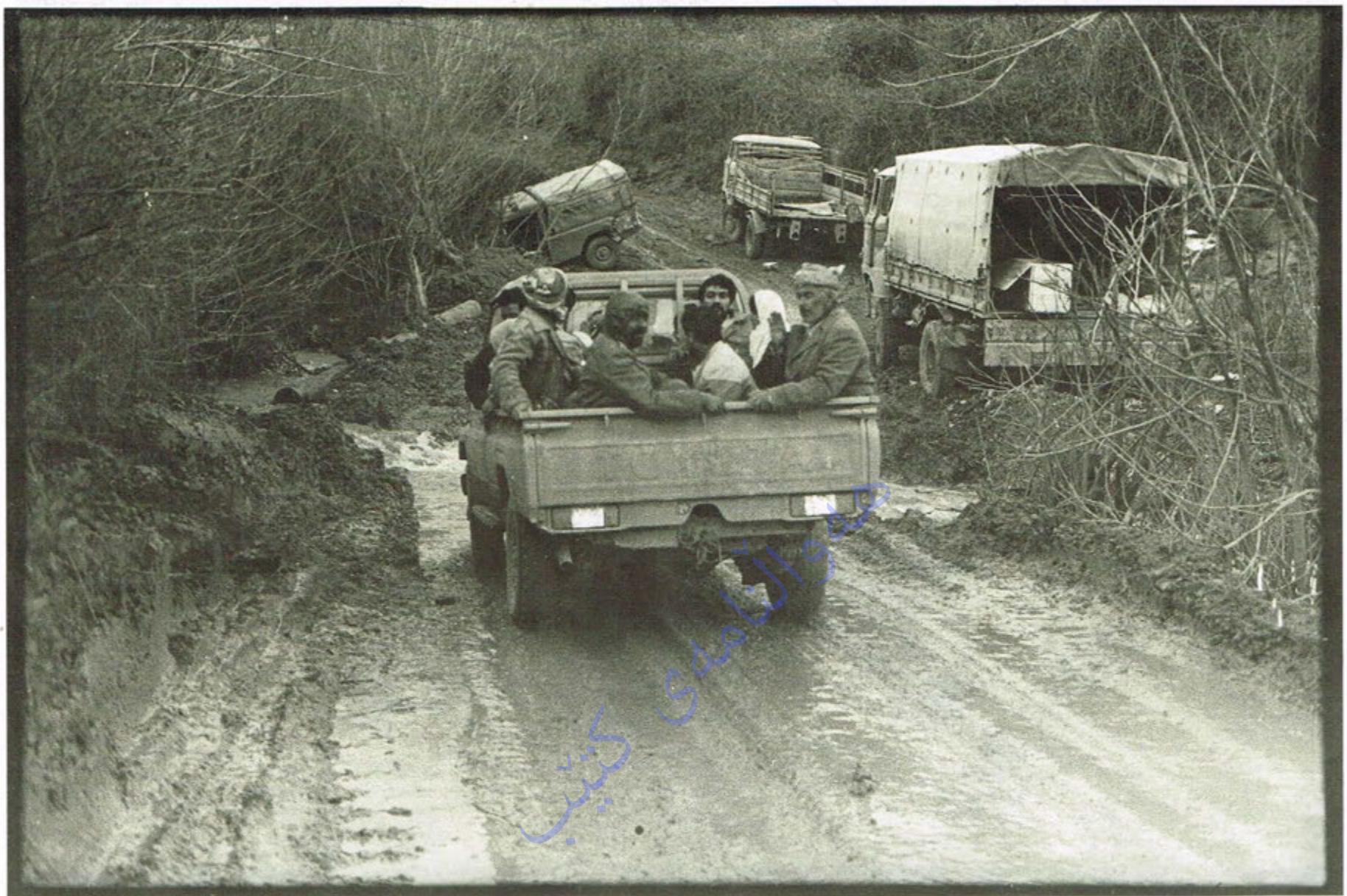
12

هـ وَالْكَامِلُ

١٠ - ١٠

W-11

۱۲-۱۲

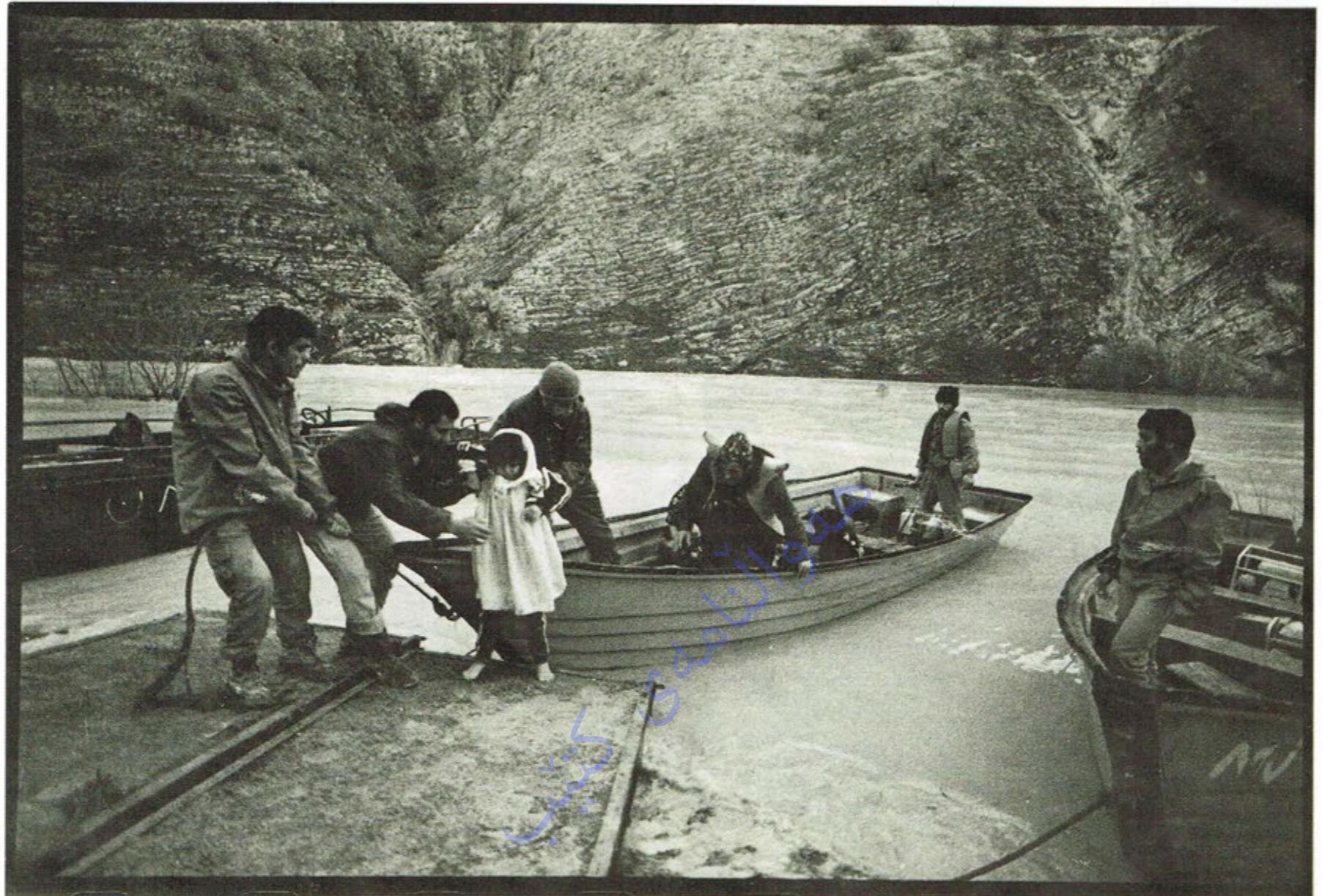
۱۲-۱۳

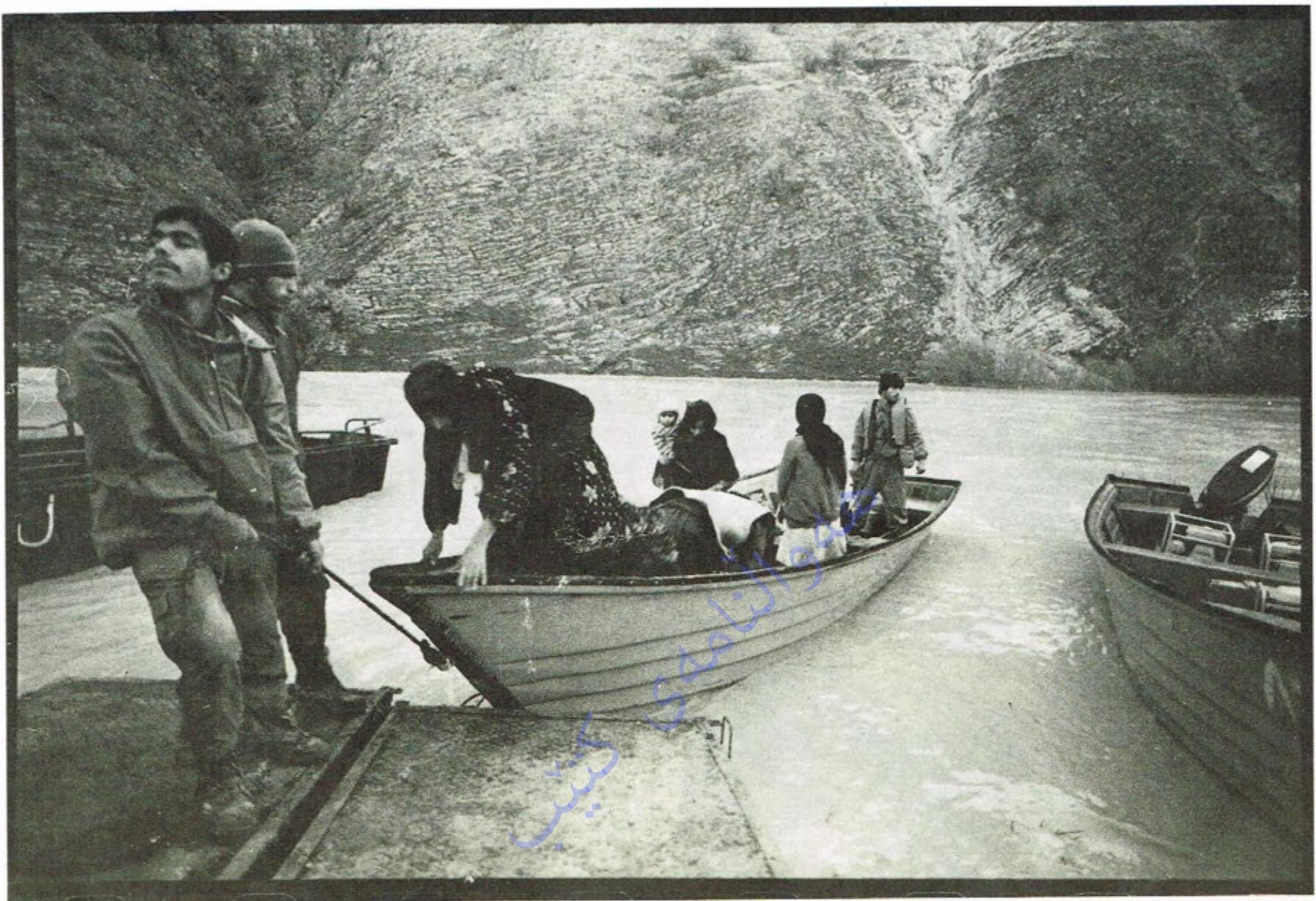
۱۴-۱۴

10-15

۱۶ - ۱۶

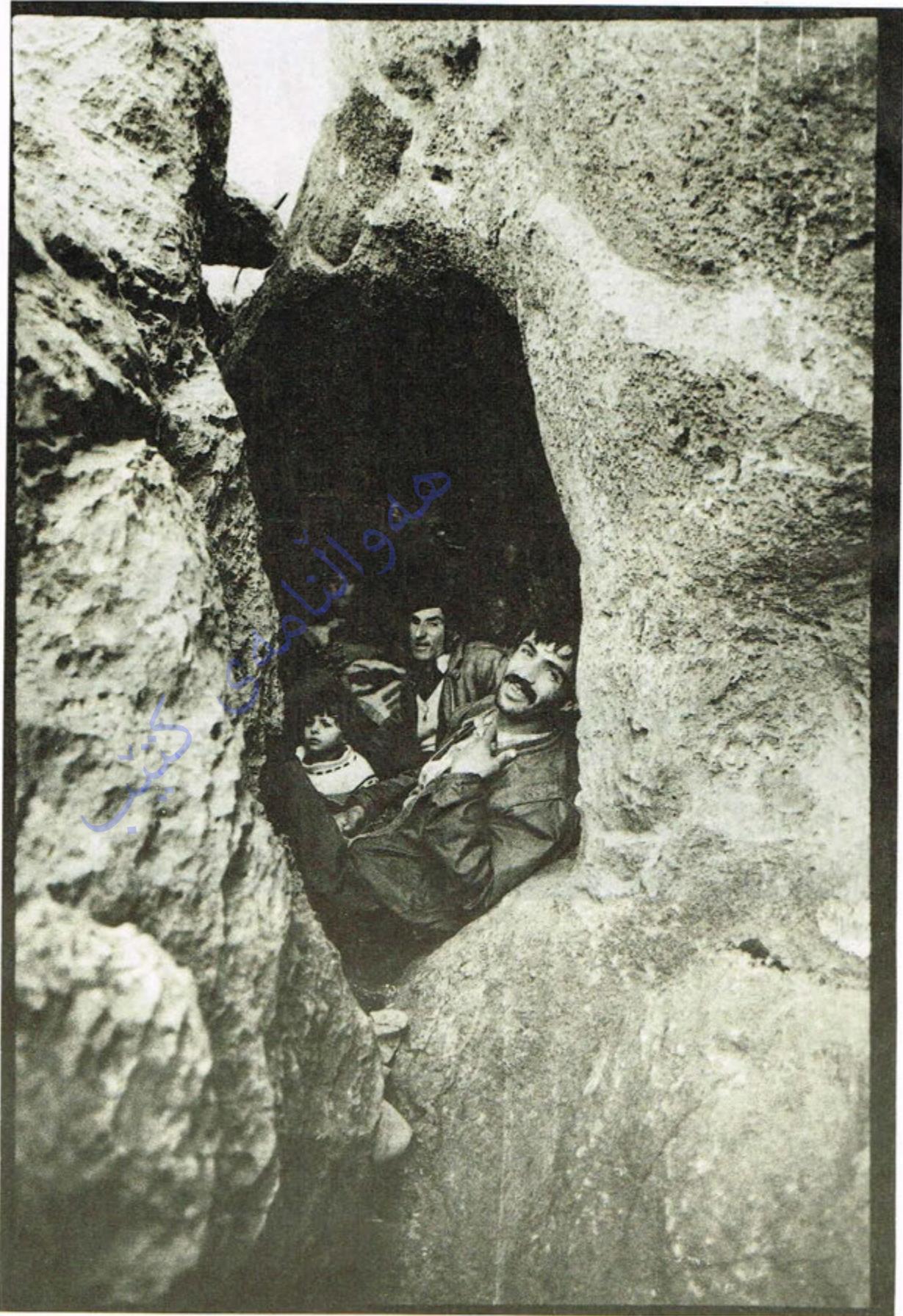
۱۷-۱۷

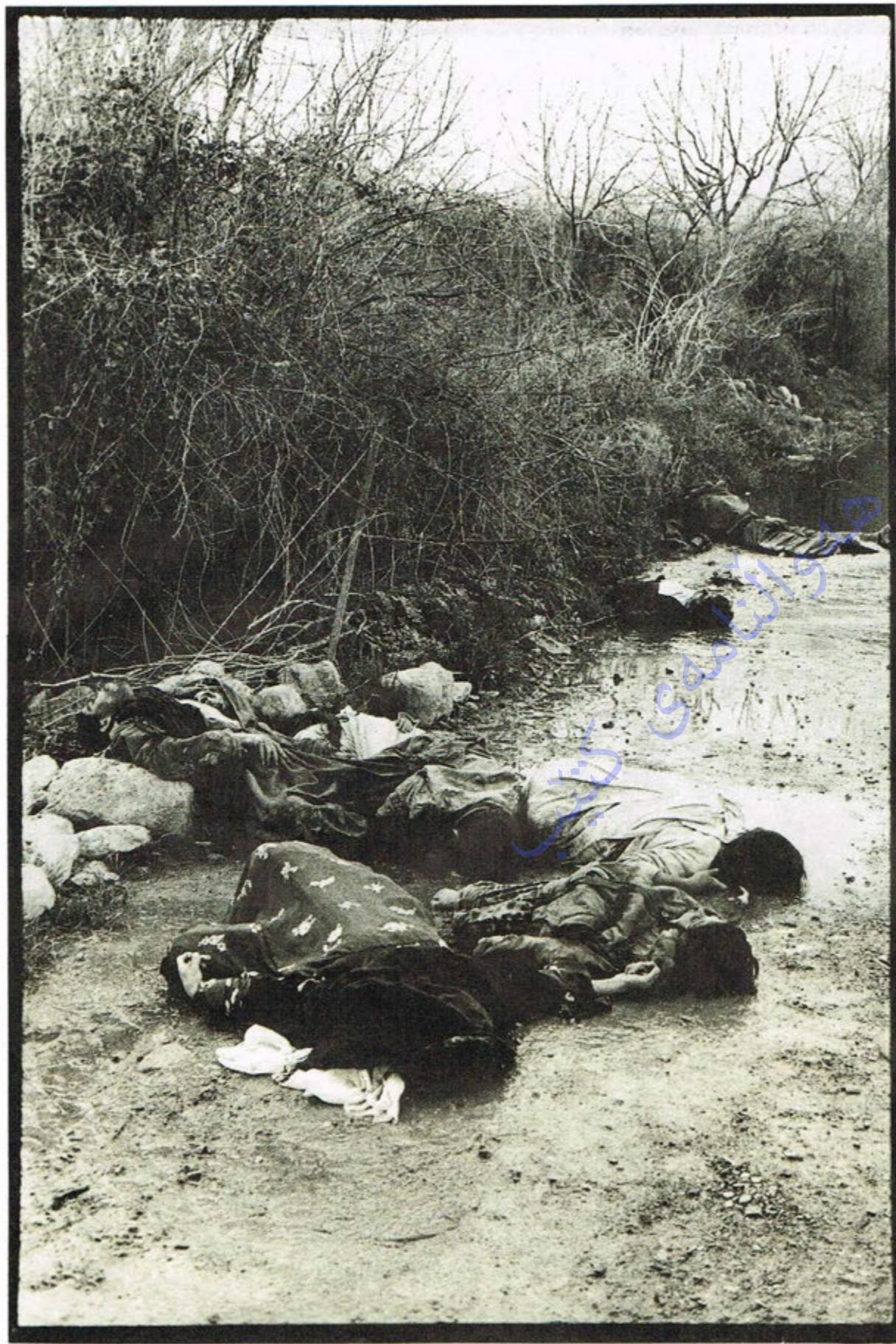

١٨-١٨

۱۹-۱۹

٢١ - ٢١

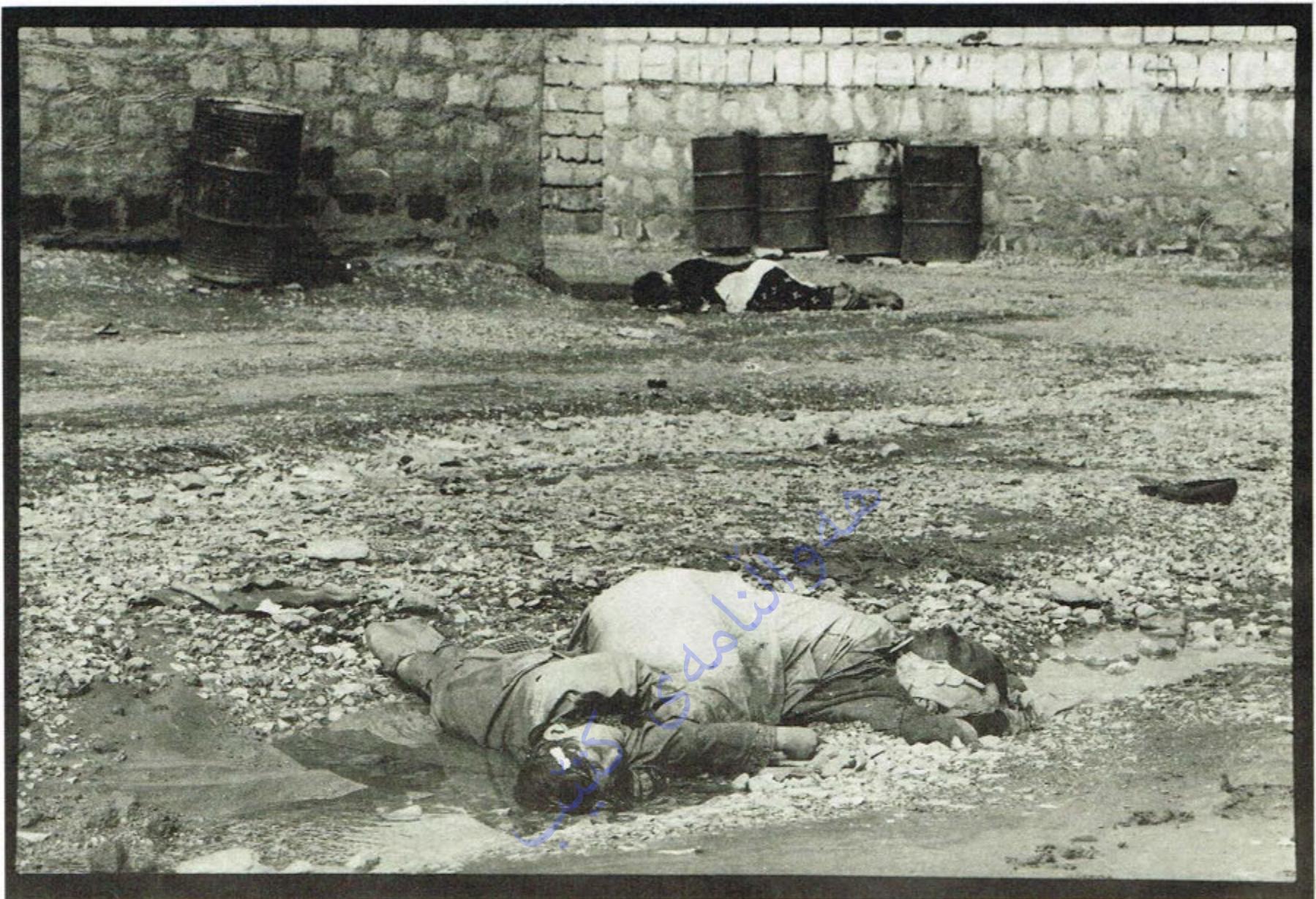
22-22

3

26

۲۳-۲۳

۲۸-۲۴

٢٥_٢٥

٢٥_٢٥

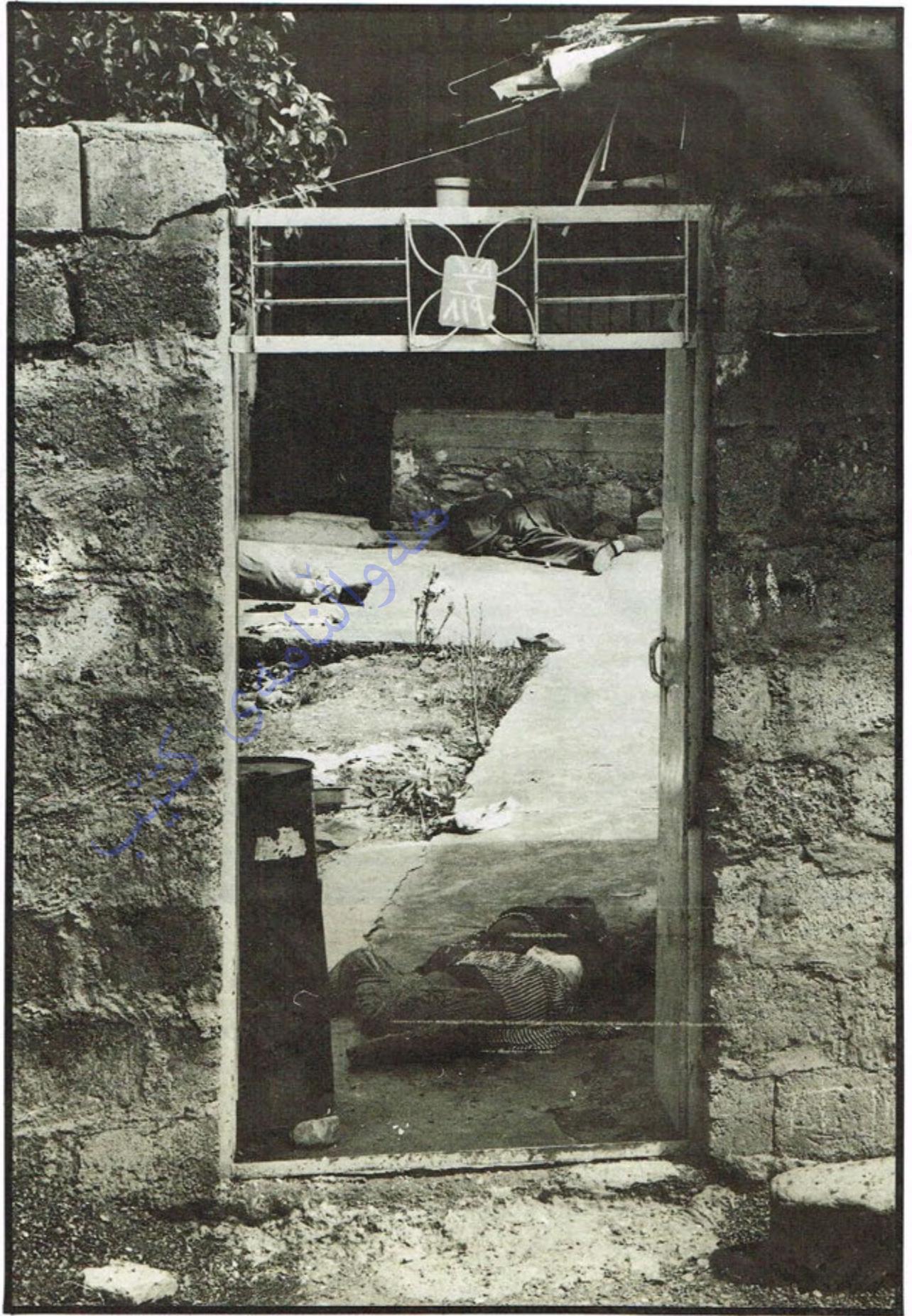
YF - 26

19 - 26

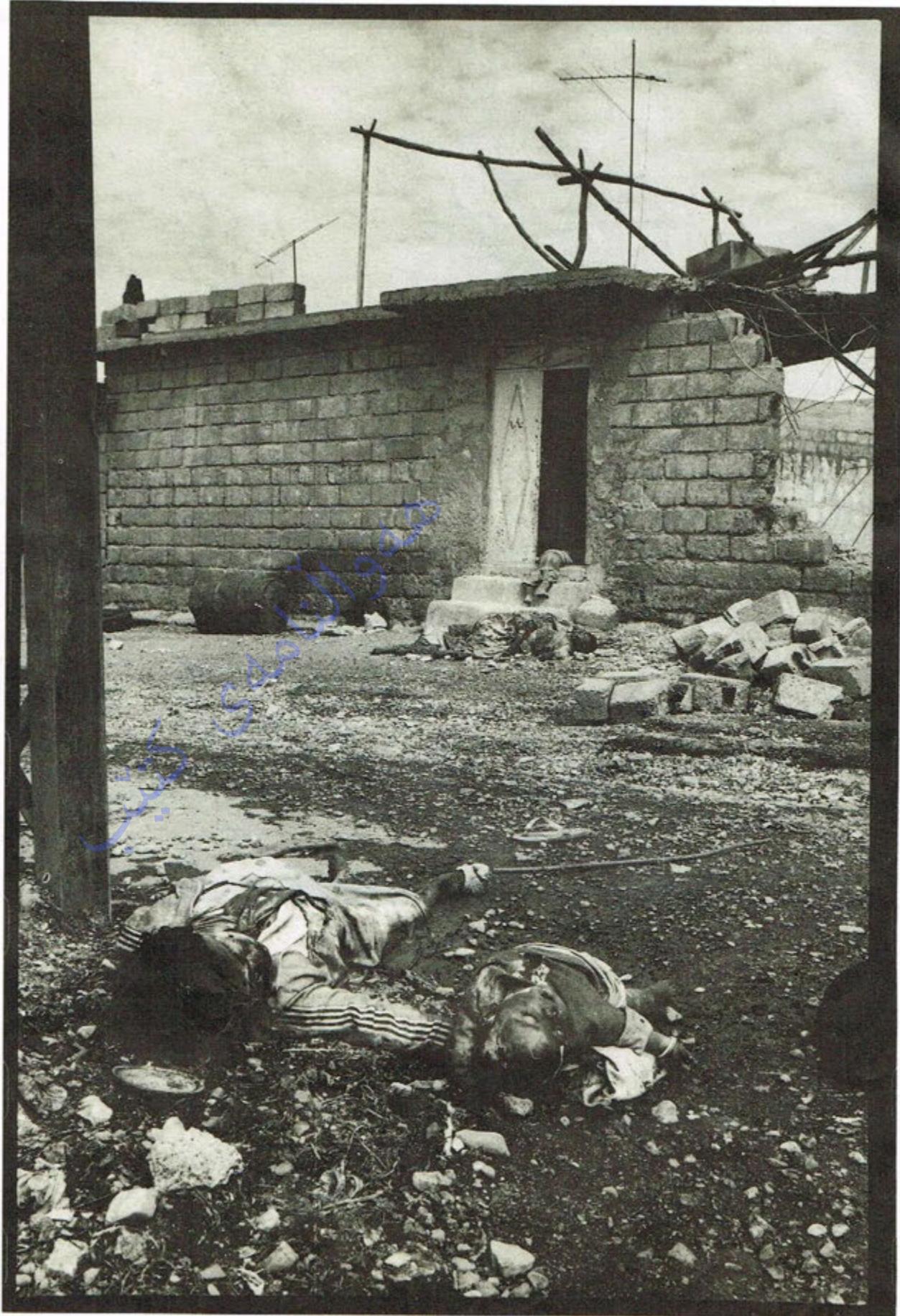
٢٧-٢٧

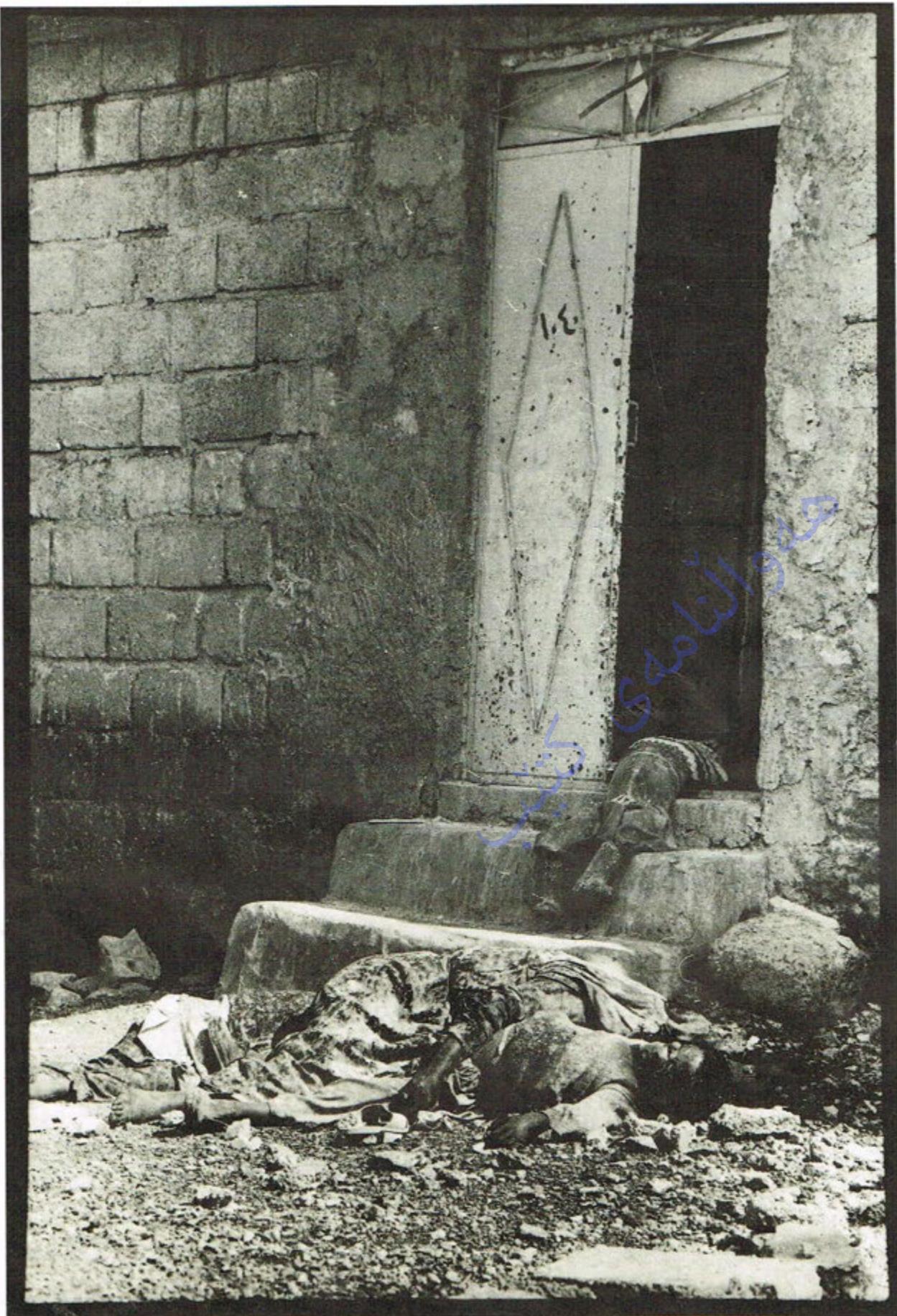
٢٨-٢٨

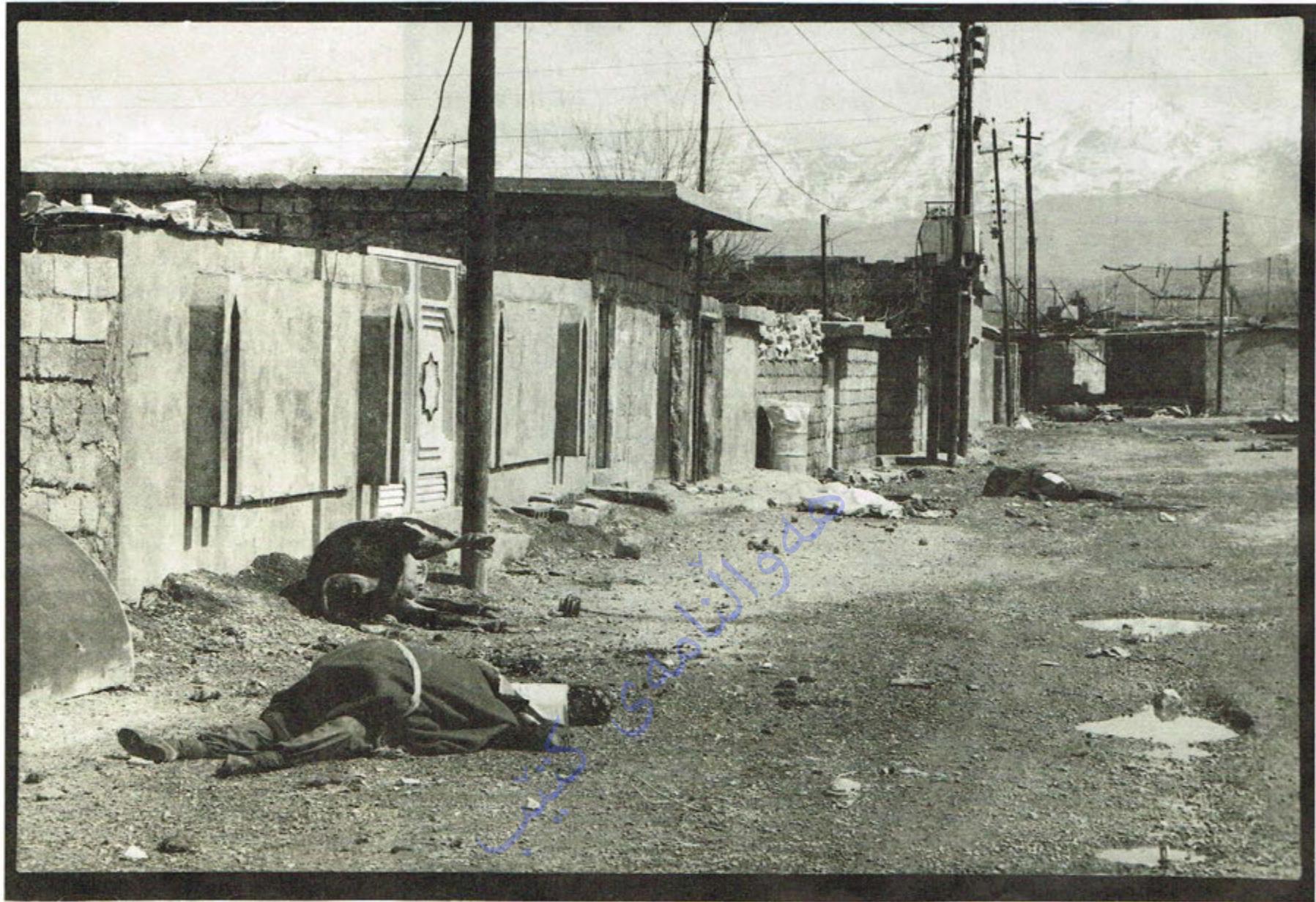
۲۹-۲۹

٢٠ - ٣٠

٢١ - ٣١

۳۲-۳۲

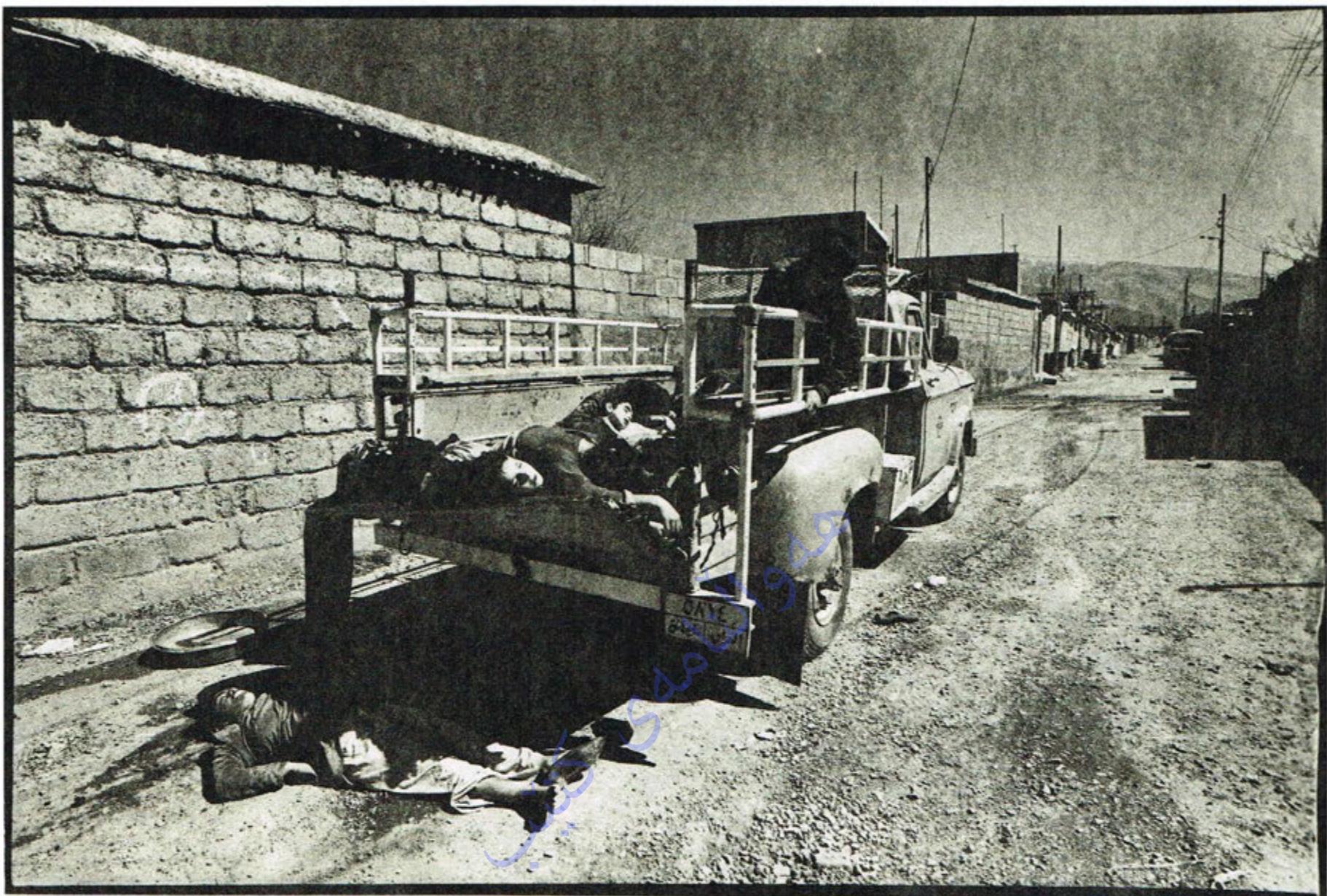
۱۳-۳۳

٣٤-٣٤

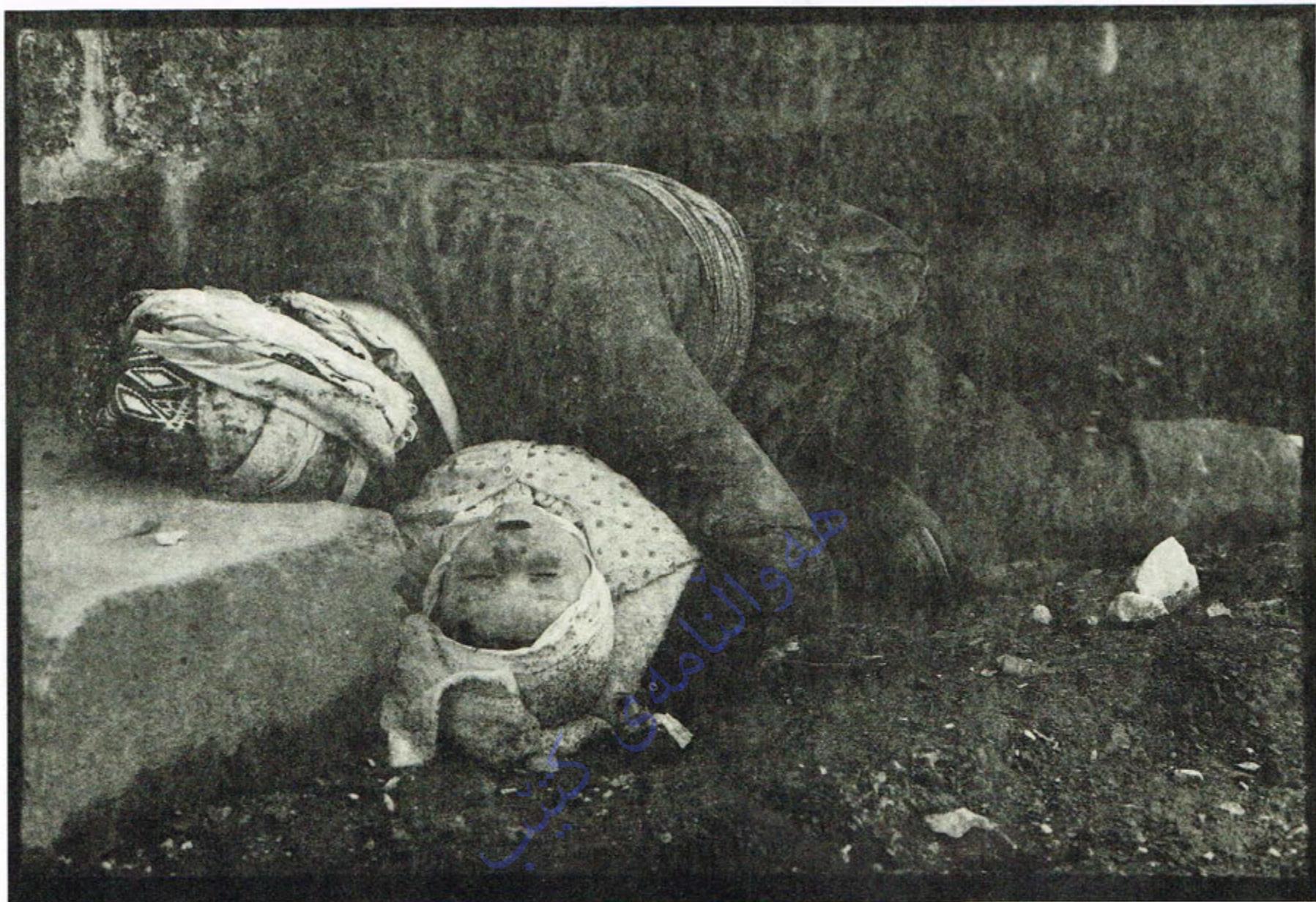
70-35

٣٦ - 36

۱۷-۳۷

٢٨-٣٨

۱۹-۳۹

F-40

FF

F1 - 41

F0

۴۲-۴۲

۴۶

۴۳-۴۳

ff-44

48

۴۰-۴۵

46 - 46

FV-47

4

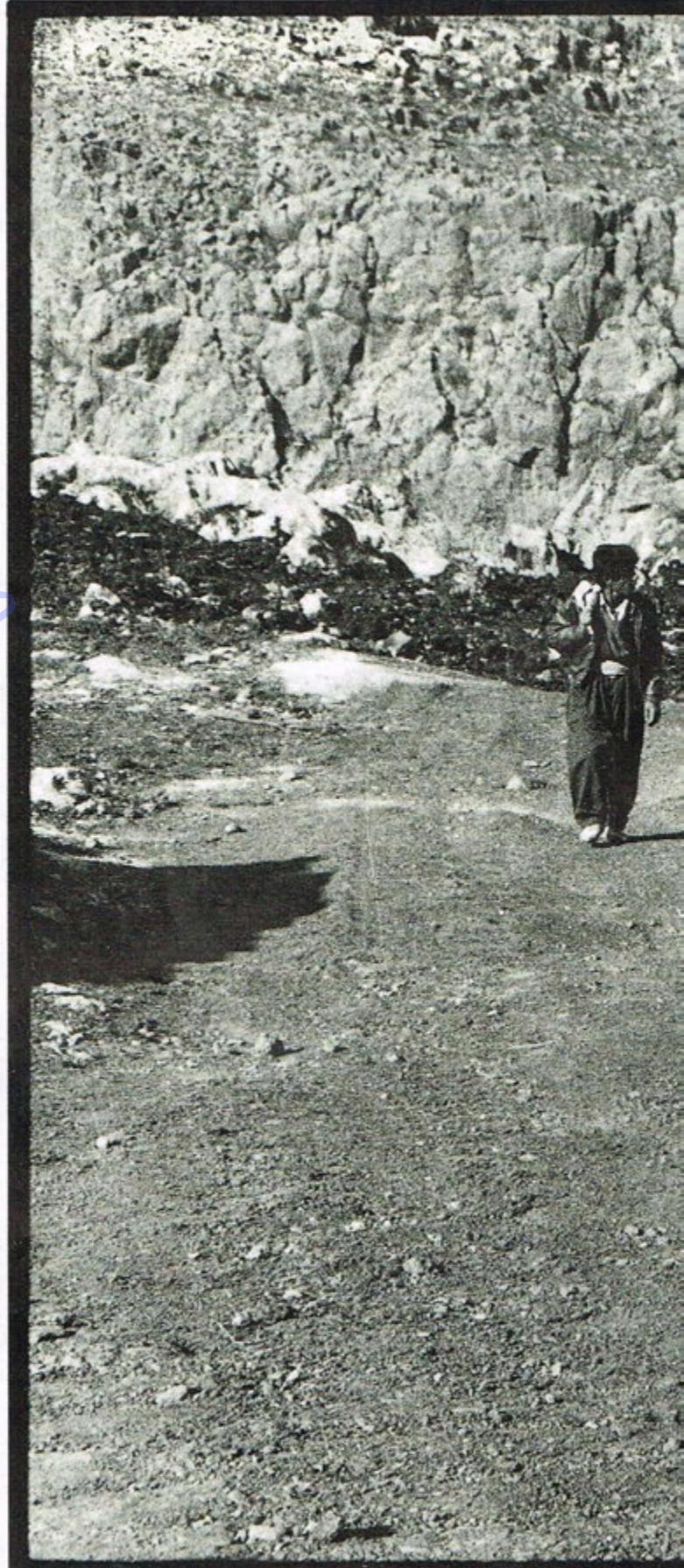

٤٨ - ٤٨

۴۹-۴۹

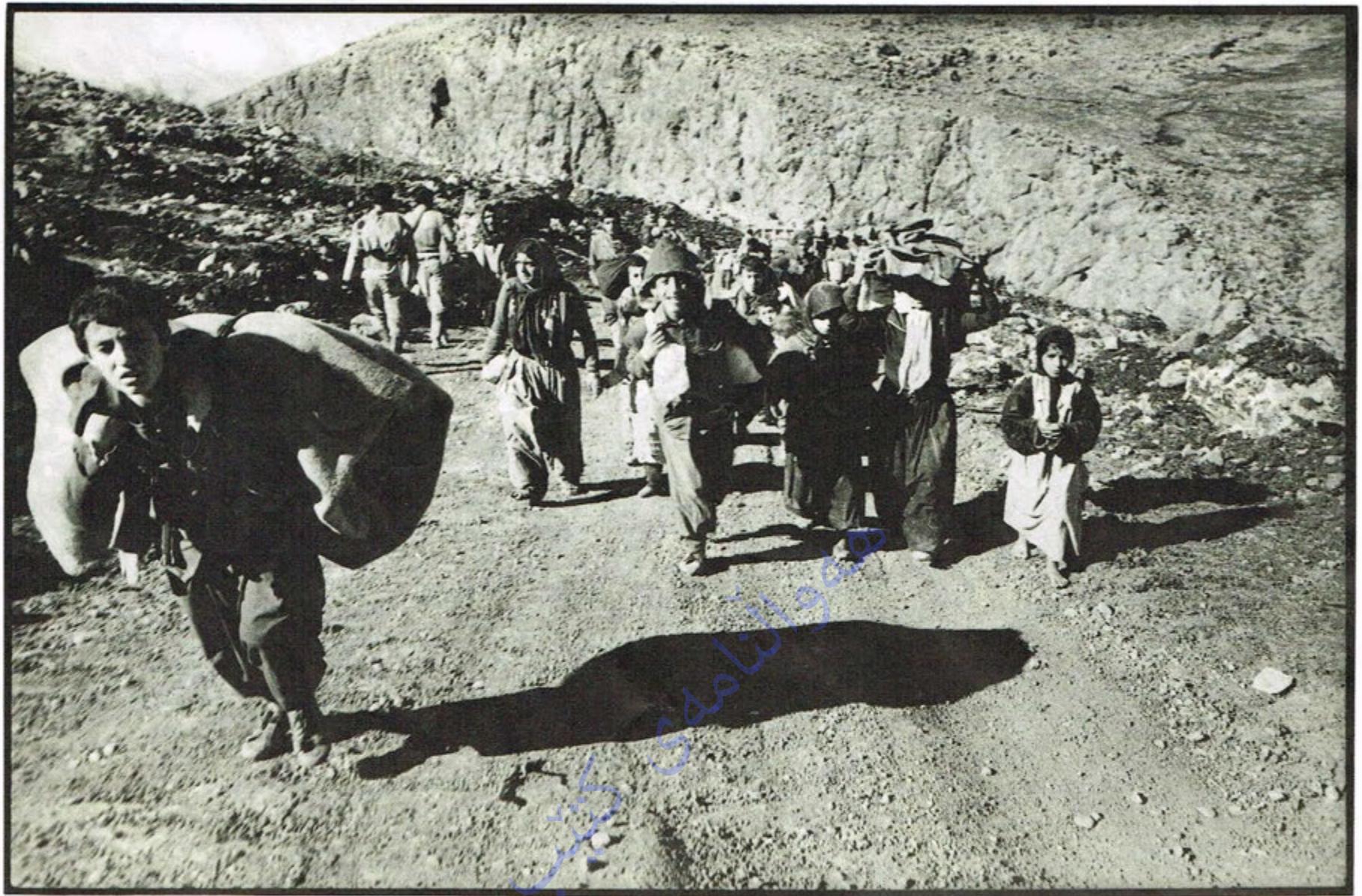
٥٠ - ٥٠

وهو أَنَّا مهدي كتب

هو الناهي
كتبه

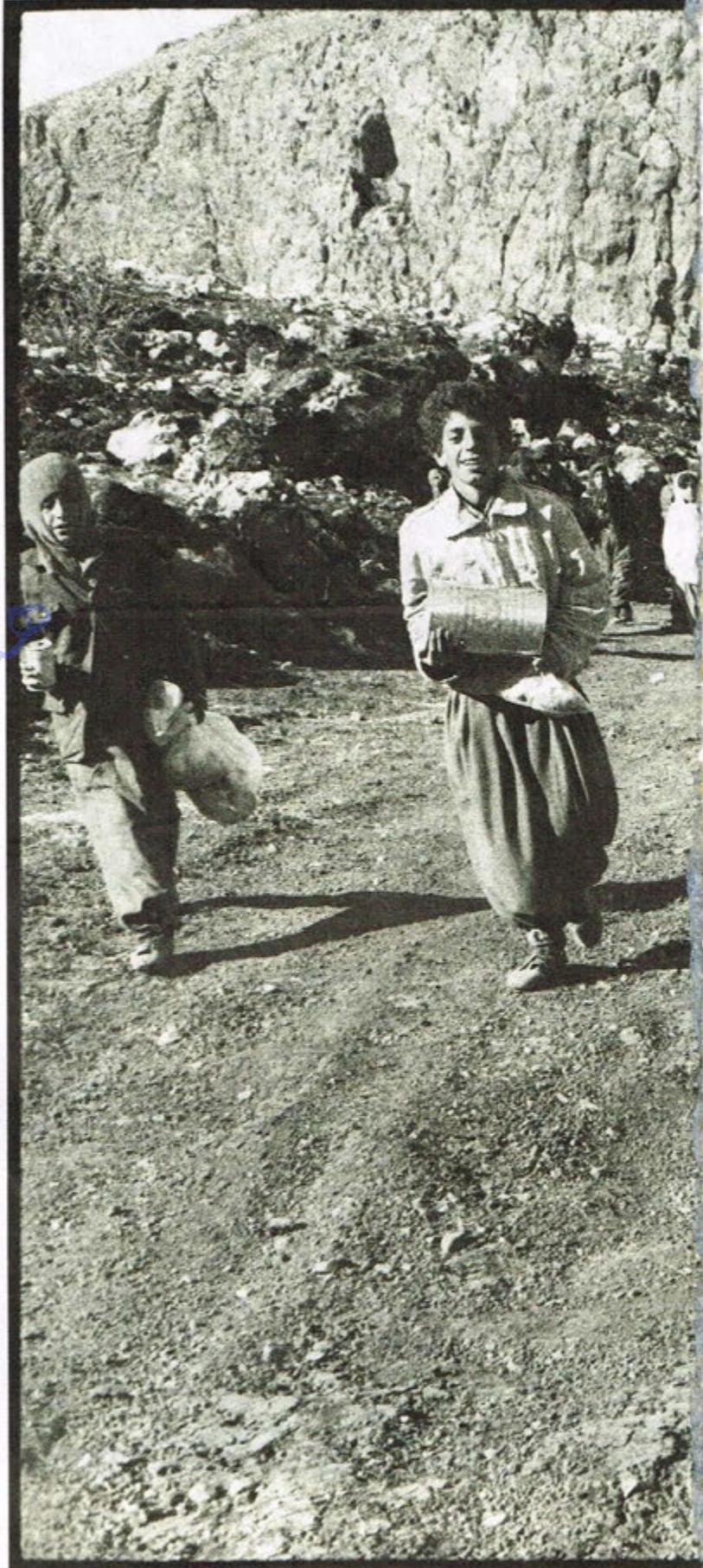
۰۲_۵۲

۰۳-۵۳

بـ ٥٤ والـ ٥٥
كتبهـ

۵۲

گھوڑا نامہ می کتبہ

۵۶ - ۵۶

هو النامه كتب

A black and white photograph showing a close-up of a person's hands. The hands are resting on a dark, textured surface, possibly a table or a bedsheet. The person is wearing a light-colored, long-sleeved garment. A faint blue watermark with Persian text is overlaid on the image, reading "هه و آنها همی دینم".

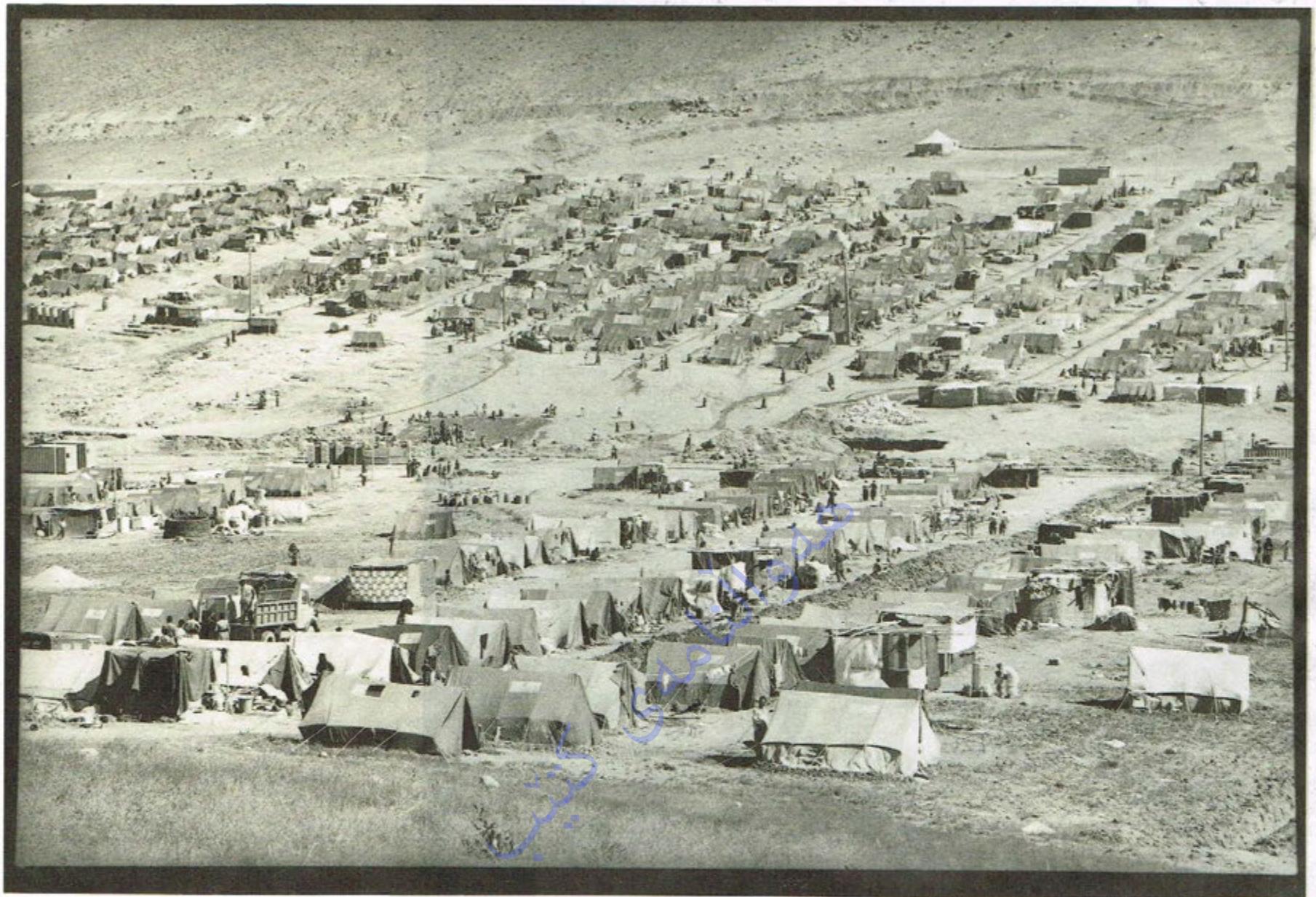
۰۱ - ۵۹

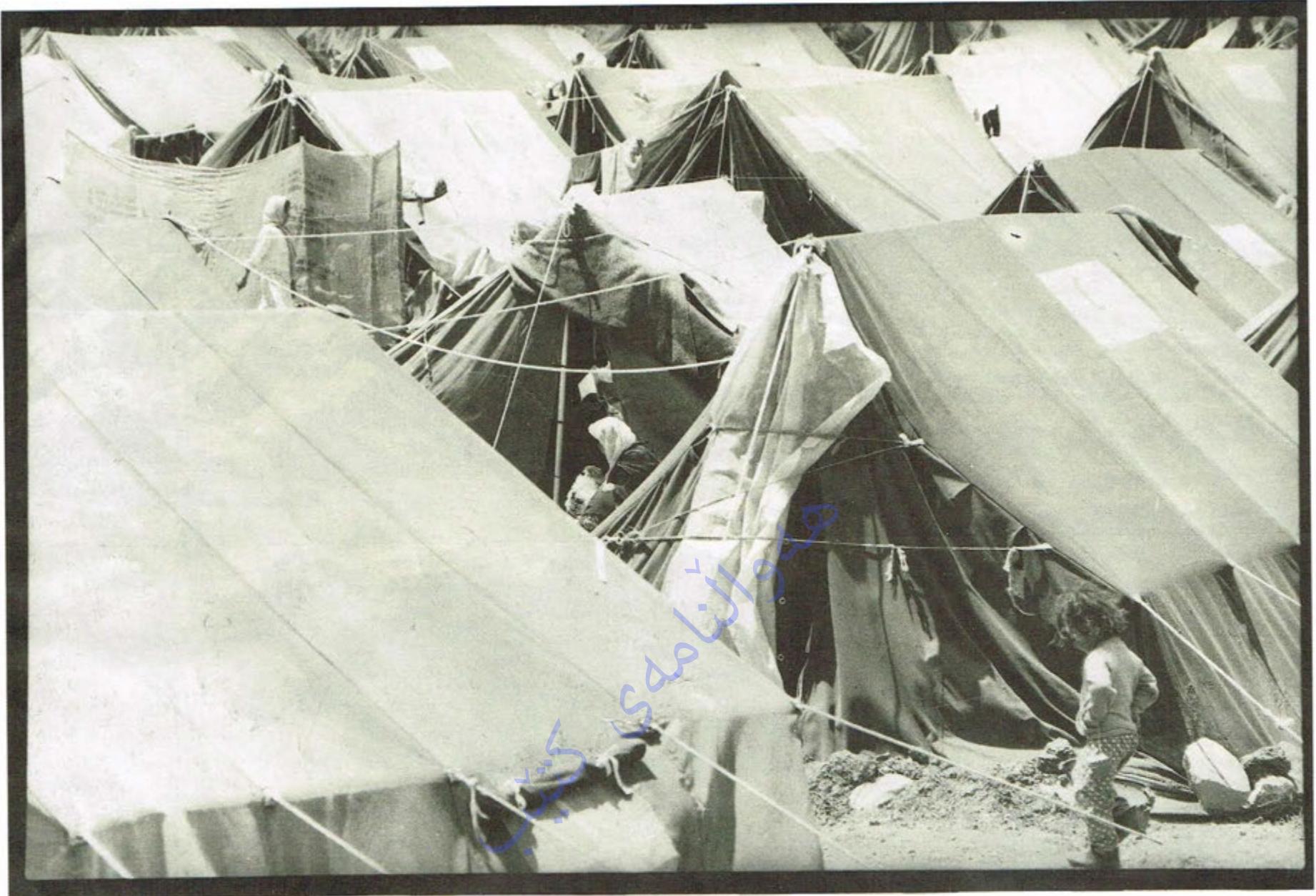
۶۰ - ۶۰

كتاب الماء والن้ำ

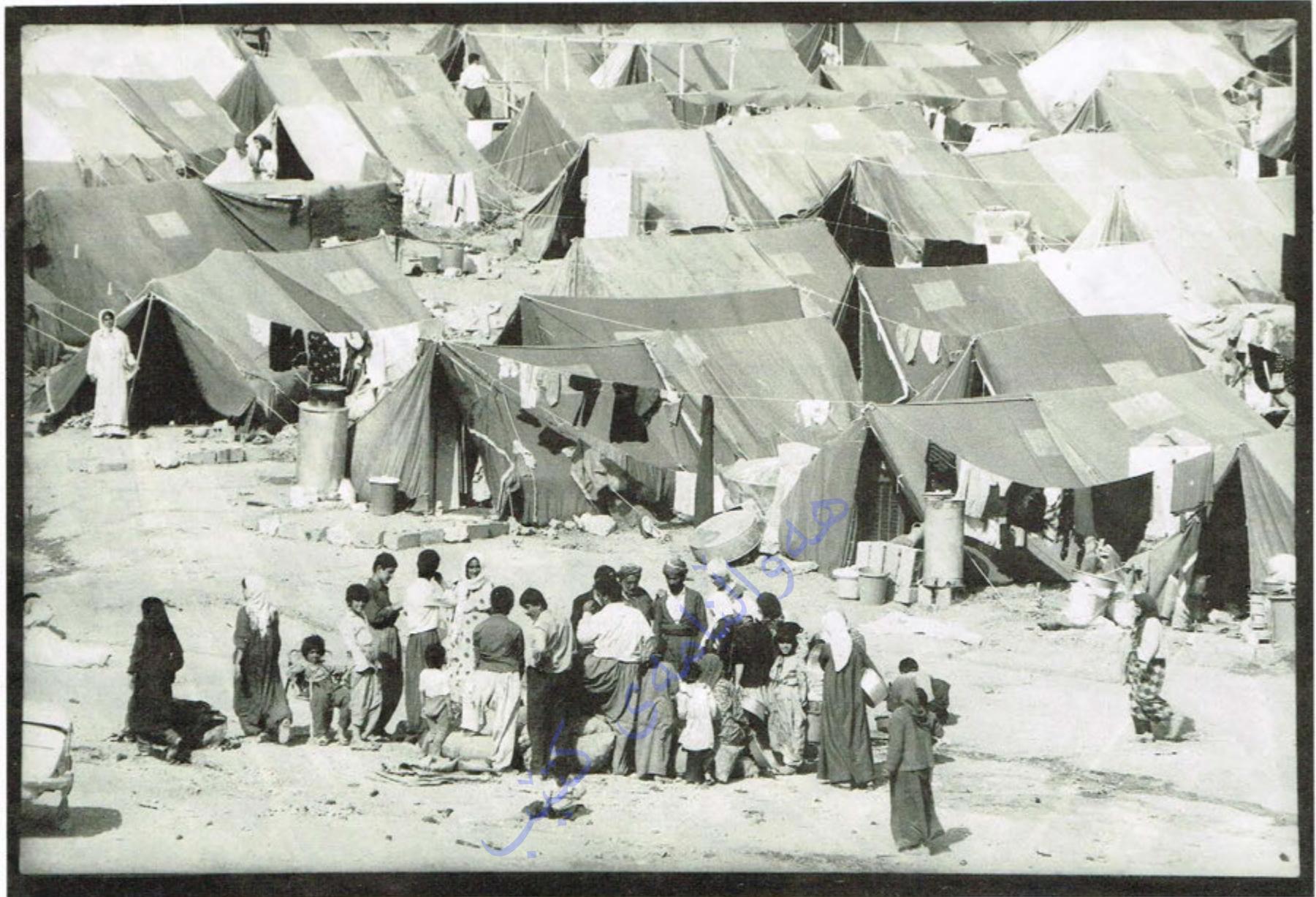
٩٢-٦٢

۵۲-۶۳

۶۴-۶۴

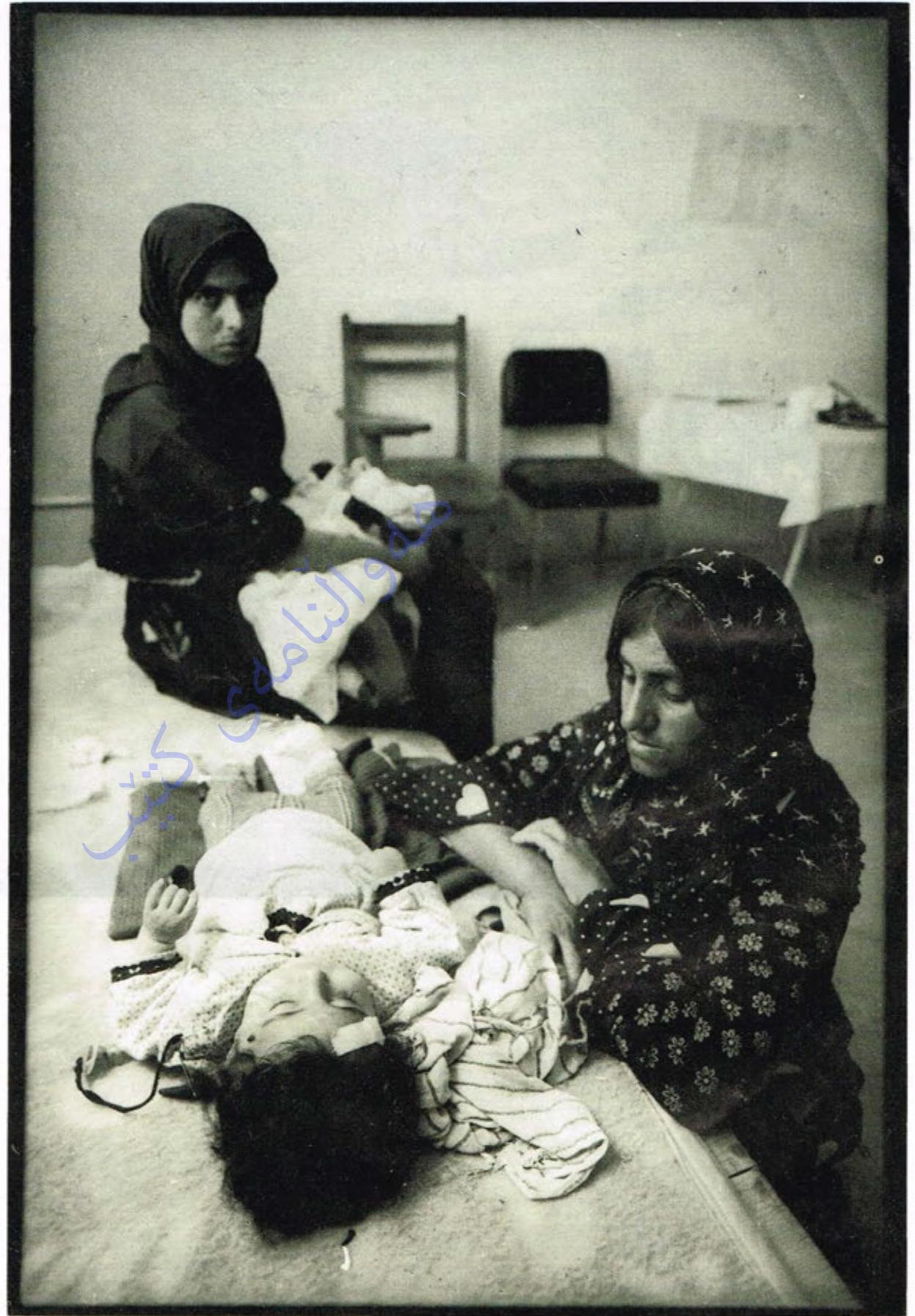
٩٥ - ٦٥

99 - 66

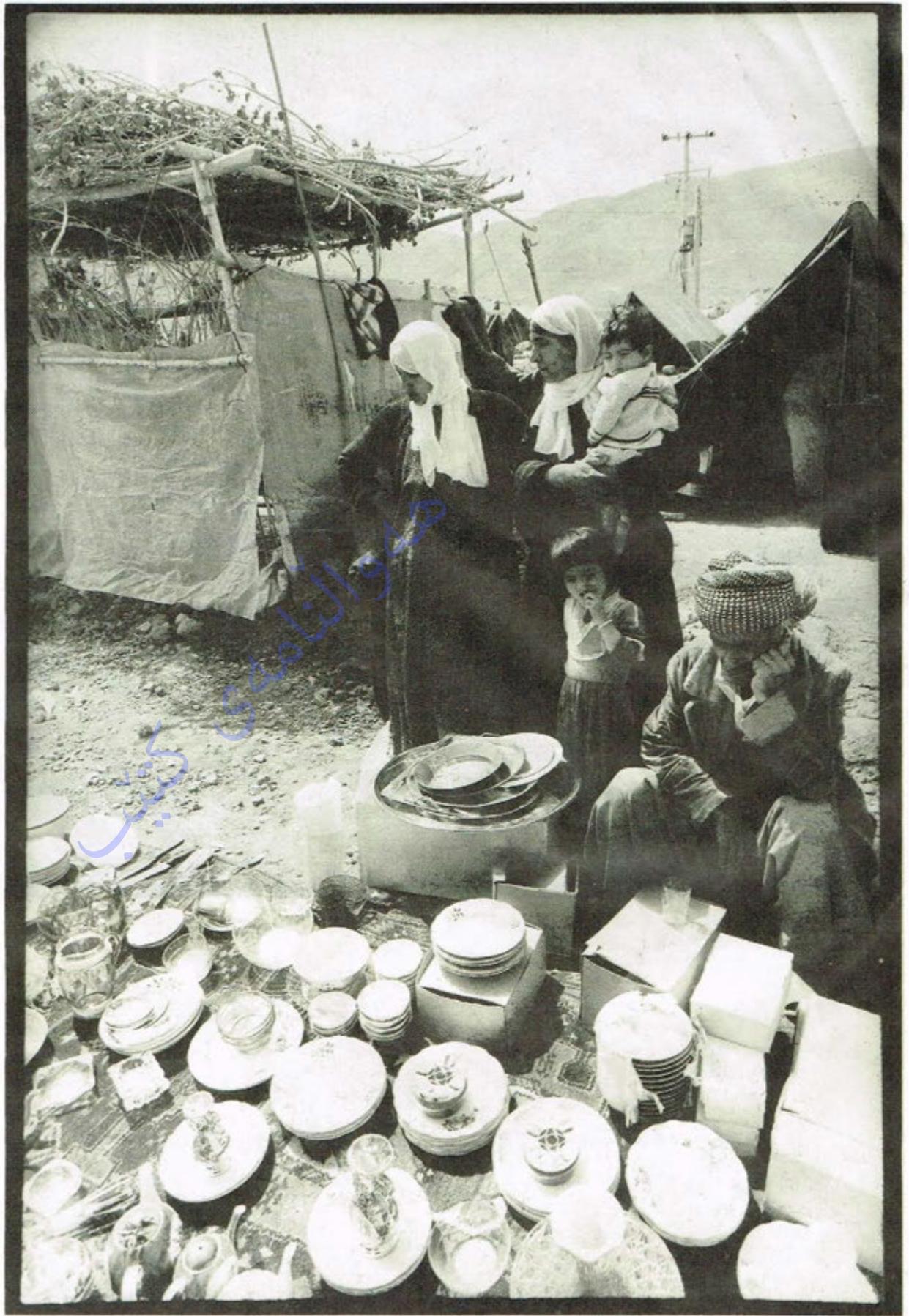

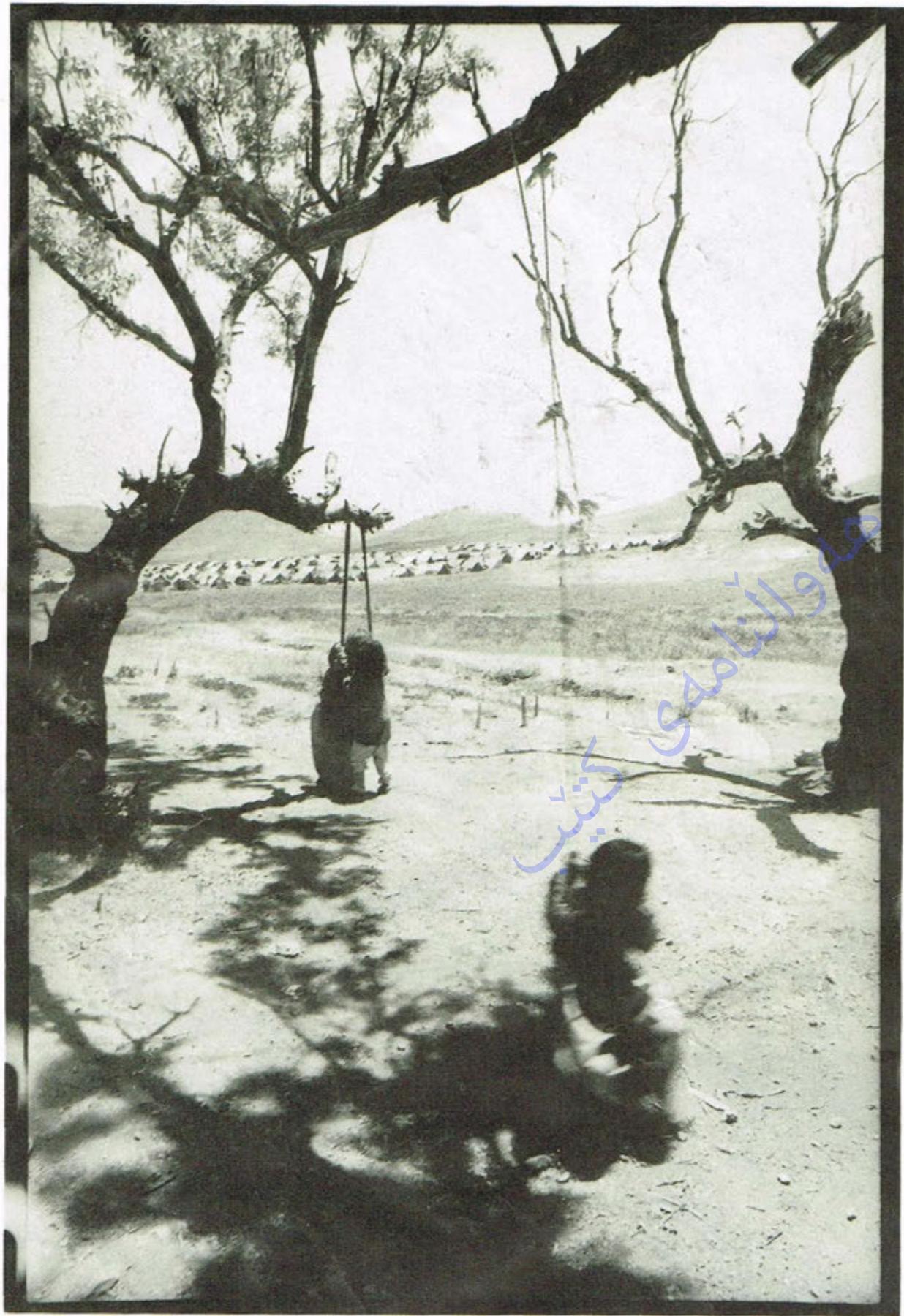
کلینیک
الزایدی

۹۱-۶۹

رسانی ملی افغانستان

S. Jan-Bozorgi

1 - 9 - 10 - 11 - 21 - 35

S. Sadeqi

3 - 14 - 15 - 16 - 17 - 18 - 19 - 20 - 36 - 42

A. Fereiduni

43 - 44 - 45 - 46 - 47 - 48 - 49 - 50 - 51 - 52 - 53 - 54

S. Moayyedi

2 - 4 - 5 - 6 - 7 - 22 - 23 - 24 - 25 - 26 - 27 - 28 - 29 - 30 - 31 - 32 -
33 - 34 - 38 - 39 - 41 - 55 - 56 - 57 - 58 - 59 - 60 - 61 - 62 - 63 - 64 -
65 - 66 - 67 - 68 - 69 - 70 - 71 - 72

A. Nateqi

8 - 12 - 13 - 37 - 40

HALABJA (SPRING 1988)

Halabja is the old tale of unforgettable anguishes of human history.

Halabja, the everlasting tale which has been recorded in the book of «human wonders».

Halabja is the territory of the Kurds, whom as far back as they can remember have been the victims of the most prejudice and violent actions of the unjust Iraqi regime due to their Islamic beliefs.

Halabja is located in a vast area that both greenery and beauty as well as faith and resistance have grown and blossomed in it.

Halabja is the old tale of the knife in the back.

Halabja is the battleground of a regime, armed with complex warfare technology against the unarmed people of its own country; the battle of mustard gas with the lungs of the infant children; the battle of cynaide with the throbbing hearts of the unarmed men and women; the battle of fighter bombers with mothers who have hidden in their bosoms their beloved children, or men who have turned their bodies into barricades for their wives.

Halabja the innocent land whose cries of innocence was muffled in its own geographic boundries and where the resistance of its own people was choked with black chemical clouds.

This book is the clear picture of the tragedy of the chemical massacre of the people of Halabja that took place on March 27, 1988 and left almost 5,000 martyrs.

Halabja is a realistic account that reflects a corner of the Iraqi regime's battle against its own people.

Halabja, spring of 1367, is the tale of death of humen, wild-life and greenery in the poisonous hurricane of hate, the tale of the burial of love and hope behind clasroom tables, the tale of silent death in the small garden of house filled with love and finally the tale of this land on March 27, of the year 1988.

HALABJA

SPRING 1988

PHOTOGRAPHS BY: S. Jan-Bozorgi

S. Sadeqi

A. Fereiduni

S. Moayyedi

A. Nateqi

کتابخانه
سازمان اسناد و کتابخانه ملی

Soroush Press

HALABJA

SPRING 1988

PHOTOGRAPHS BY: S. Jan-Bozorgi

S. Sadeqi

A. Eereiduni

S. Moayyedi

A. Nateqi